

देवः

देवकु

देवगृ

इत् ।) दातव्यम् । दानीयम् । इति आकरणम् ॥
यथा, हितोपदेशे । १ । ३६ ।

“उद्योगिनं पुरुषं हिंस्रसुपैति लप्सी-
दैवेन देयमिति कायुरवा वदन्ति ॥”)

देव, ऋ ७ देवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
न्नात्म-अक-सेट् ।) देवनमिह क्रीडा । ऋ.
अदिदेवत् । ७, देवते बालः कन्दकैर्निर्मितमिति
हलायुधः । देवनमिह रोदनमिति भट्टमल्लः ।
इति दुर्गादासः ॥

देवं, स्त्री, (दीयत्यनेनेति । दिव+ करणे घञ् ।)
इन्द्रियम् । इति मेदिनी । वे, १२ ॥ (यथा,
सुखकोपनिषदि । ३ । १ । ८ ।

“न चक्षुषा गृह्यते नापि वाचा
नायैर्देवेस्तपसा कर्मणा वा ।

ज्ञानप्रसादेन विशुद्धवत्त्व-
स्तस्तु तं पश्यते निष्कलं ध्यायमानः ॥”)

देवः, पुं, (दीयति आनन्देन क्रीडतीति । दिव+
अच् ।) देवता । (यथा, मनुः । ३ । १ । १७ ।
“देवायुषीन् मनुष्यांश्च पितॄन् यज्ञाच्च देवताः ।
पूजयित्वा ततः पश्चात् यज्ञस्य श्रेष्ठं भुङ्क्ते ॥”)
नायोक्तौ राजा । इत्यमरः । १ । ७ । १३ ॥
राजा । (यथा, कादम्बरी । १८ ।

“सकलभूतलक्षणभूतोऽयं वैश्वाम्यानी नाम
शुक्रः । सर्वरत्नानामुदधिरिव देवो भावन-
मिति ह्येवममादायास्तत्स्वामिद्विहता देवपाद-
मलमायाता तदयमात्मनोः क्रियतामिति ॥”)
मेघः । इति मेदिनी । वे, १२ ॥ (यथा, महा-
भारते । ३ । २३५ । २३ ।

“चेन्ने सुल्ले सुपिते च बीजे
देवे च वर्षवृत्तकालयुक्तम् ॥”

कैचित्तु देवशब्देन इन्द्र इति याच्यते ।)
पारदः । इति राजनिर्घण्टः ॥ ब्राह्मणाना-
मुपाधिभेदः । यथा, स्मृतिः ।

“देवपूर्वं नराख्यं स्यात् शर्मवर्मादिश्रुतम् ॥”
(ऋत्विक् । यथा, ऋग्वेदे । ६ । ६६ । ६ ।

“ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीना-
मृषिर्विप्राणां महिषो ऋगाणाम् ॥”

“देवानां स्तोत्रकारिणामृत्विजां ब्रह्मा ब्रह्मा-
ख्यत्विक्स्थानीयो भवति ।” इति तद्वाक्ये
सायनः ॥) कायस्थानीनां पद्धतिविशेषः । तस्य
विवरणं कायस्थशब्दे द्रष्टव्यम् । (त्रि, दाता ।
द्योतयिता । दीपयिता । यथा, ऋग्वेदे । ११ । १ । १ ।

“अमिमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ॥”
“देवशब्दो दानदीपनद्योतनानामन्यतममर्थ-
माचष्टे । यज्ञस्य दाता दीपयिता द्योतयिता
यमग्निरित्युक्तं भवति ।” इति तद्वाक्ये सायनः ॥

विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४८ । ५४ ।

“उद्भवः क्षोभयो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः ॥”

“दीयति यत् क्रीडति सर्गादिति विजिगीषति
असुरान् व्यवहरति सर्वभूतव्यात्मतया द्योतते
स्तुयते स्तुते; सर्वत्र गच्छति तस्माद्देवः । एको-
देव इति मतवर्त्तान् ॥” इति तद्वाक्ये शङ्करः ॥

महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ६८ ।

“परमधातुधो देवः अनुकारी सुवाच्यः ॥”)

देवकः, पुं, यद्वंशायीराजविशेषः । स श्रीकृष्णस्य
मातामहः । इति श्रीभागवतम् ॥ (अयन्तु
गन्धर्वपतिरंशावतारः । यथा, महाभारते ।
१ । ६७ । ६६ ।

“यत्सासीदेवको नाम देवराजसमद्युतिः ।

स गन्धर्वपतिर्महः क्षितौ जज्ञे नराधिपः ॥”)

देवकर्दमः, पुं, (देवप्रियः कर्दम इव ।) सुगन्धि-
द्रव्यविशेषः । स श्रीकृष्णायुक्कर्पूरकुङ्कुमसंमि-
श्रितैर्भवति । इति राजनिर्घण्टः ॥

देवकालजा, स्त्री, (देवकस्य आत्मजा कन्या ।)

देवकी । इति शब्दरत्नावली ॥

देवकाष्ठं, स्त्री, (देवप्रियं काष्ठम् ।) देवदा ।

इति रत्नमाला ॥ देवदारुप्रभेदः । तत्पर्यायः ।

पूतिकाष्ठम् २ भद्रकाष्ठम् ३ सुकाष्ठकम् ४ क्षिप्र-
दारुकम् ५ काष्ठदारु ६ । अस्य गुणाः । तित्त-
त्वम् । उष्णत्वम् । रुक्षत्वम् । उष्णानिलापह-
त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

देवकिरी, स्त्री, (देवं मेघं किरतीति । कृ+ “इगुप-
धञ्जति ।” ३ । १ । १३५ । इति कः । गौरादि-
त्वात् ङीष् ।) मेघरागस्य भाष्या । यथा,—

“लजिता मालवी गौरी नाटी देवकिरी तथा ।

मेघरागस्य रागिण्यो भवन्तीमाः सुमध्यामाः ॥”

अस्याः स्वरूपं यथा,—

“भ्रमन्ती नन्दने श्यामा पुण्यप्रचयतत्परा ।

ख्याता देवकिरी श्लेषा करार्पितसखीकरा ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

देवकी, स्त्री, (देवक + ङीष् ।) देवकराजकन्या ।

सा वसुदेवपत्नी श्रीकृष्णमाता । तत्पर्यायः ।

देवकी २ कृष्णजननी ३ देवकालजा ४ । इति

शब्दरत्नावली ॥ इयं कश्यपपत्नी अदित्यश-
जाता । यथा,—

“देवकी रोहिणी येमे वसुदेवस्य धीमतः ।

रोहिणी सुरभिर्देवी अर्हतिर्देवकी स्मभूत् ॥”

अपि च ।

“कश्यपो वसुदेवश्च देवमाता च देवकी ।

पूर्वपुण्यफलेनैव संप्राप श्रीहरिं सुतम् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डम् ॥

देवकीनन्दनः, पुं, (देवका नन्दनः ।) श्रीकृष्णः ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । १ ।

८ । २१ ।

“कृष्णाय वासुदेवाय देवकीनन्दनाय च ।

नन्दगोपकुमाराय गोविन्दाय नमो बभूव ॥”

कचिदीकारस्य ह्रस्वोऽपि दृश्यते । यथा, महा-
भारते । २ । २४ । ३१ ।

“नैतच्चित्रं महाबाहो ! त्वयि देवकिनन्दने ॥”)

देवकीसुतः, पुं, (देवकाः सुतः पुत्रः ।) श्रीकृष्णः ।

इति हेमचन्द्रः । २ । १३२ ॥ (यथा, भविष्ये ।

“तुष्टार्थं देवकीसुनोर्जयन्ती संश्रुक्तं व्रतम् ।

कर्त्तव्यं चिन्त्यमानेन भक्त्या भक्तजनेः सह ॥”)

देवकुरमा, स्त्री, महाद्रोणा । इति राजनिर्घण्टः ॥

देवकुलं, स्त्री, (देवाय कोलतीति । कुल सङ्घाते +
कः ।) विनासुखम् । इति हारावली । १६८ ॥

देवज इति भाषा ॥ (यथा, कथासरित्-
सागरे । १२ । १२७ ।

“सोऽहं हारिद्रसन्तप्तस्रज नारायणायतः ।

निराहारः स्थितोऽकार्थं गत्वा देवकुलं तपः ॥”)

अस्य विवरणं चैवशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

देवकुसुमं, स्त्री, (देवप्रियं कुसुमं पुष्पं यस्य ।)

जवङ्गम् । इत्यमरः । २ । ६ । १२५ ॥

देवखातं, स्त्री, (देवेन खातम् । अन्नचिमत्वादस्य

तथात्वम् ।) देवखातकम् । इत्यमरटीकायां

भरतः ॥ (यथा, मनुः । ४ । २०३ ।

“नदीषु देवखातेषु तद्गोमेषु सरःसु च ।

ज्ञानं समाचरेन्नित्यं गर्भप्रसवलोषु च ॥”)

देवखातकं, स्त्री, पुं, (देवखातमेव । स्वार्थे कन् ।)

अन्नचिमजलाशयः । अपौरुषेयं देवकुल-
मित्यन्ये । इति सुभूतिः ॥ नागादिकुलमन्नचिम-
मिति स्वामी ॥ तत्पर्यायः । आखातम् २ ।

इति भरतः ॥ अखातम् । इत्यमरः । १ । १० ।

२७ ॥ देवविनिर्मितम् ४ । इति शब्दरत्नावली ।

गुहा । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

देवखातविलं, स्त्री, (देवखातं अन्नचिमं विलम् ।

नित्यकर्मधारयः ।) गुहा । इत्यमरः । १२ । १६ ॥

देवगन्धा, स्त्री, (देवप्रियो गन्धो यस्याः ।) महा-
मेदा । इति राजनिर्घण्टः ॥

देवगान्धारी, स्त्री, श्रीरागस्य भाष्या । यथा,—

“गान्धारी देवगान्धारी मालवग्रीष्म सारङ्गी ।

रामकिर्षिणी रागिण्यः श्रीरागस्य प्रिया इमाः ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

अस्या गानसमयः शिशिरः ऋतौ ढतौत्यप्रहरा-
वधिरात्रार्द्धपर्यन्तम् ॥

देवगायनः, पुं, (देवानां गायनः ।) गन्धर्वः ।

इति हेमचन्द्रः । २ । ६७ ॥

देवगिरी, स्त्री, रागिणीविशेषः । इति हलायुधः ॥

सा सोमेश्वरमते वसन्तरागस्य भाष्या वसन्त-
ऋतौ सदा गेया । भरतमते हिन्दोलरागपञ्च-
नागध्वनिभाष्या । सङ्गीतदर्पणमते तु नटकस्थान-
भाष्या । अस्याः स्वरूपं यथा, अन्नभिरामचन-
श्यामतनुः उत्तुङ्गपीनस्तनी हारकच्छभृषणा

स्त्रीपठक्तिमध्यस्था मत्तचकोरनयना सुभङ्गाङ्गी

च । अस्या गानसमयः हेमन्ते दिवाचतुर्थ-
प्रहरावधिरात्रार्द्धपर्यन्तम् ॥

देवगुरुः, पुं, (देवानां गुरुः ।) दृढव्यतिः । इति

पुराणम् ॥ (देवानां गुरुः पिता । कश्यपः ।

यथा, हरिवंशे । २६६ । ८ ।

“अपश्यन् कश्यपं तत्र सुनिं दीप्ततपोनिविन् ।

आदां देवगुरुं दिव्यं क्षिप्रं त्रिवधवाम्भुभिः ॥”)

देवयज्ञं, स्त्री, (देवानां यज्ञादीनां यज्ञमिव ।)

सूर्य्यचन्द्रादीनां व्योतिर्मैखलानि । यथा,—

“सन्तरेषु सर्वेषु ऋते सूर्य्यचन्द्राभ्याम् ।

तानि देवयज्ञाणि स्युः स्थानास्थानि भवन्ति हि ॥”

इति मनुस्यपुराणम् ॥